

Mehmet Akif Ersoy'un Said Nursi için kaleme aldığı şiir

Lisân-ý pâk-i Nebî´den yalanlar uyduruyor;
Sýkýlmadan da "sevâb i,sledim" deyip duýuyor!
Düpünmedin mi girerken þerîatin kanýna
Cinâyetin kalacak zanneder misin yanýna

Sevâb ümîd ediyor ha! Deyin ki nâmerde:
"Sevâbý sen göreceksin huzûr-i mahþerde!
Tepende gezdirecek ra´d-ý intikâmýný Hak,
Ki yıldýrýmlarý beyninde kaynayýp duracak.
Yakandan inmiyecek dest-i kahrý hüsrânýn...

Nasýl iner ki,önünden kaçýp da nîrânýn,

Civâr-ý nûr-i nübüvvette mültecâ bulsan;
Bu türlü kurtuluþ imkâný yok ya... Kurtulsan;
Bu izdihâmýn elinden - ki belki bir milyar
Nüfûs-i hâsiredir - kaçmak ihtimâli mi var

Bugün fesâdýna kurbân olan zavallýlarýn
Vebâli boynuna yüklenmesin mi,yoksa,yarýn
Kolay mý ümmeti ýdlâl edip sefil etmek
Kolay mý dîni hurâfât içinde inletmek
Niçin Kitâb-ý Ýlâhî yi pâyimâl ettin
Niçin þerîati murdâr elinle kirlettin

Çykýp tepinmeye yok muydu,baþka bir sâha

Nedir bu salladyðyn çifte,Kâ'betullâh'a

Herif! Bu millet-i ma'sûmeden ne isterdin,

Ki doðru yol diye tuttun,dalâli gösterdin!"

Zavallý çýrpýnýyor boyladykça hüsrâný...

M.AKÝF ERSOY